

Nr 236.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av Sveriges anslutning till en överenskommelse angående Österrikes utländska offentliga förkrigs lån; given Stockholms slott den 23 oktober 1953.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för den 23 oktober 1953 vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL.

Östen Undén.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås att riksdagen måtte godkänna en överenskommelse angående Österrikes utländska offentliga förkrigs lån.

Överenskommelsen avser en reglering av bl. a. Österrikes internationella lån med 7 % ränta av år 1930 och Österrikes garanterade konverteringslån av år 1934. Österrike förpliktar sig genom överenskommelsen även att utgiva viss gottgörelse till de stater, däribland Sverige, vilka garanterat 1934 års lån och uppfyllt garantiförbindelsen.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 23 oktober 1953.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga medlemmar anmäler ministern för utrikes ärendena frågan om godkännande av Sveriges anslutning till en överenskommelse angående Österrikes utländska offentliga förkrigs lån.

Föredraganden anför följande:

Den svenska regeringen inbjöds i november 1952 av den italienska regeringen att låta sig representeras vid en konferens i Rom om Österrikes utländska offentliga förkrigs lån. Till svensk delegat utsågs jur. dr Sture Brück och såsom expert, representerande det svenska bankväsendet, bankdirektören Ebbe Wallenborg, Stockholm. Konferensen ägde rum den 25 november — 6 december 1952. I konferensen deltog, förutom Sverige, Belgien, Danmark, Frankrike, Italien, Nederländerna, Schweiz, Spanien, Storbritannien och Österrike, varjämte den amerikanska kommittén till skydd för innehavare av utländska värdepapper var företrädd med en representant.

Vid plenarsammanträde den 6 december 1952 antog konferensen enhälligt en rapport jämte bilagor. Rapporten är avfattad i två originaltexter på engelska och franska. De två texterna jämte svensk översättning torde såsom bilaga få fogas till detta protokoll ävensom rapportens bilagor I, II och VI.

Rapporten innehåller i sammandrag följande. Konferensens uppgift anges vara en undersökning av de åtgärder, som borde vidtagas för att möjliggöra Österrikes återupptagande av lånetjänsten å dess utländska offentliga lån. Sedan konferensen förhandlat rörande villkoren för upptagande av en dylik lånetjänst, har den kommit till vissa resultat, nämligen

a) rekommendationer beträffande regleringen av garantstaternas fordringar å den österrikiska regeringen med avseende på 1933 och 1934 års garanterade lån;

b) överenskommelse mellan den österrikiska regeringen och de privata borgenärsrepresentanterna beträffande de olika kategorier av den öster-

rikiska utländska offentliga gälden, vilka behandlas i de till rapporten följande bilagorna; samt

c) överenskommelse rörande de principer, som bör gälla för transferrering av belopp tillhörande lånetjänsten å provinser och kommuners utländska lån samt å lån, som försetts med offentlig garanti.

Rapporten innehåller i övrigt följande förslag och uttalanden. Konferensen finner, att den föreslagna regleringsplanen visserligen innebär betydande eftergifter av garantstaterna och de privata borgenärerna, men att den också förutsätter en allvarlig ansträngning från gäldenärens sida. Därför anser konferensen, att regleringsplanen med hänsyn till rådande förhållanden och Österrikes situation utgör en skälig grundval för återupptagande av den österrikiska lånetjänsten och rekommenderar, att planen måtte antagas av de intresserade regeringarna och privata borgenärerna. Konferensen föreslår, att regleringsplanens antagande av den österrikiska regeringen, av garantstaternas regeringar och av de privata borgenärernas representanter sker genom notifikation till den italienska regeringen. Sedan garantregeringarna och de privata borgenärerna godkänt regleringsplanen skall överenskommelsen träda i kraft, så snart den österrikiska regeringen hos den italienska regeringen tillkännagivit sitt godkännande av densamma. Konferensen har genom den österrikiska delegationen tagit kännedom om den österrikiska regeringens avsikt att utfärda en lag rörande giltigförklarande av Österrikes utländska skuldförbindelser (bonds). Meddelandet har icke föranlett någon invändning av principiell natur från konferensens sida, men konferensen hemställer, att lagens tillämpning blir föremål för bilaterala förhandlingar mellan den österrikiska regeringen och intresserade regeringar samt representanter för de privata borgenärerna. Om Österrike i framtiden skulle brista i fullgörandet av de uppgörelser, som inrymmes i rapporten eller dess bilagor, inträder vederbörande borgenärer i sina ursprungliga rättigheter. Bilagorna till konferensrapporten utgör ett helt och om Österrike skulle vägra att acceptera något eller några av de i bilagorna intagna regleringsförslagen skall så anses som om Österrike vägrat att biträda överenskommelsen i dess helhet.

Överenskommelsen är av intresse för Sverige framför allt i följande hänseenden. Österrike förpliktar sig att återbetala vissa belopp till de garantstater, däribland Sverige, som uppfyllt sina garantiförbindelser avseende 1934 års konverteringslån. Vidare innehåller överenskommelsen en regleringsplan för 1930 års internationella lån och 1934 års konverteringslån, av vilka vardera en tranch emitterats i Sverige. Innan redogörelse ges för berörda bestämmelser torde några uppgifter få lämnas beträffande arten av Sveriges garantiförpliktelse och de båda lånenas karaktär.

Österrikes internationella lån av år 1930 skulle ursprungligen inlösas av Österrike år 1957. Av lånet emitterades i Sverige en tranch om 10 miljoner kronor. Tranchen innehas av fyra svenska banker och det f. n. oguldna kapitalbeloppet utgör 7 364 000 kronor. Österrikes internationellt garanterade konverteringslån av år 1934 upplades för konvertering till lägre räntefot av

1923 års lån för Österrikes återuppbyggnad (angående detta lån se prop. nr 86/1923). Av 1934 års konverteringslån emitterades en tranch i Sverige om 8 558 000 kronor, som innehas av fyra svenska banker. Kapitalskulden utgör f. n. 3 638 000 kronor. Lånet skulle ursprungligen inlösas av Österrike år 1959.

Konverteringslånet är garanterat av följande stater, nämligen Frankrike (24,5 %), Storbritannien (24,5 %), Tjeckoslovakien (24,5 %), Italien (20,5 %), Belgien (2 %), Sverige (2 %), Danmark (1 %) och Nederländerna (1 %). Garantin är icke solidarisk. De garanterande staterna svarar nämligen endast för förräntningen och amorteringen av viss andel av låneemissionerna. De olika staterna har för garantin utställt särskilda ansvarsförbindelser, ävensom därtill hörande ränte- och amorteringskuponger, vilka förvaras hos schweiziska nationalbanken i Bern.

Österrikes garanterade internationella lån av år 1933, som skulle ha inlösts av Österrike år 1953, berör icke omedelbart Sverige. Lånet har icke till någon del garanterats av Sverige och någon tranch har icke här emitterats.

Beträffande upptagande av lånetjänsten å 1930 års internationella lån och 1934 års konverteringslån innehåller överenskommelsen följande (bilaga II: 1—2 till konferensrapporten).

Under förutsättning att en överenskommelse om proceduren för giltigförklaring av utelöpande obligationer träffas, förbinder sig den österrikiska regeringen att till obligationsinnehavarna verkställa utbetalningar och transfereringar enligt en regleringsplan för de båda lånen av i huvudsak följande innehåll.

A. 1930 års lån. Räntebetalningen upptages fr. o. m. den 1 januari 1954, varvid den årliga räntan utgör 4,5 %. Fr. o. m. första förfallande kupong år 1959 skall till räntan läggas amortering på sådant sätt att lånet senast år 1980 skall vara inlöst, vilket innebär en kumulativ annuitet om 7,254565 %. Ogulden ränta omräknas efter 4,5 % enkel ränta. De kuponger, som icke inlösts och som förfallit mellan den 1 juli 1945 och den 1 juli 1953, inlöses utan ränta varje år halvårsvis fr. o. m. den 1 januari 1954 t. o. m. den 1 januari 1962. Varje kupong om 3,5 % räknas som en kupong om $2\frac{1}{4}$ %.

B. 1934 års konverteringslån. Den föreslagna regleringsplanen inverkar icke på obligationsinnehavarnas rätt gentemot garantstaterna. Den österrikiska regeringen förpliktar sig att fr. o. m. den 1 juni 1954 erlägga en årlig ränta om 4,5 % å de obligationer, som den 1 januari 1954 är utelöpande. Däri inbegripes även de obligationer, som mellan maj 1945 och december 1953 ha stämplats såsom delvis betalda. Från år 1959 lägges till räntebetalningarna amortering, som skall vara tillräcklig för att lånet skall vara inlöst senast år 1980, vilket innebär en kumulativ annuitet om 7,254565 %.

För oguldna räntor, som icke erlagts av någon garantstat under perioden mellan maj 1945 och december 1953, betalar den österrikiska regeringen vid förfallotiden för varje halvårskupong från den 1 juni 1954 till 1961 ett belopp, som beräknas efter en årlig räntefot om 3 %. Rörande betalning av sådana obligationer, som förfallit mellan den 1 juni 1940 och den 1 juni

1944 men som icke blivit tillfullo betalda, ges i regleringsplanen särskilda bestämmelser (se bilaga II: 2 e).

Vad angår återbetalning av de belopp, som till fullgörande av garantiförbindelserna utgivits av garantstaterna för 1933 och 1934 års lån, innehåller regleringsförslaget i huvudsak följande bestämmelser (bilaga I).

Under förutsättning att en överenskommelse träffas om proceduren för giltighetsförklaring av de obligationer, som är i omlopp, upptar den österrikiska regeringen lånetjänsten å 1934 års lån enligt bestämmelserna i rapportens bilaga II, för vilka tidigare redogjorts. Fr. o. m. år 1960 t. o. m. år 1980 ställer den österrikiska regeringen de årliga beloppen å denna lånetjänst i första hand till förfogande för lånets betalningsagenter för att i erforderlig utsträckning användas till betalning av obligationer, som skulle ha amorterats från år 1954 till år 1959, men som icke tillfullo amorterats vid utgången av sistnämnda år. Vad som återstår sedan nyssnämnda betalning fullgjorts utgives till en betalningsagent som utses av garantregeringarna. Agenten skall fördela detta belopp mellan de garantregeringar, som till fullo uppfyllt sina garantiförbindelser med avseende på 1933 och 1934 års lån. Fördelningen skall ske enligt en plan, som vid lämplig tidpunkt kommer att meddelas betalningsagenten. Härutöver förpliktar sig den österrikiska regeringen att till de regeringar, som uppfyllt sina garantiförbindelser, såsom gottgörelse för av dem förskottrade belopp utbetala och transferera följande summor, nämligen

Varje år	Österrikiska schilling
1954—1963	5 miljoner
1964—1968	7 miljoner
1969—1978	8 miljoner

Dessa belopp, eller sammanlagt 165 miljoner schilling, skall fördelas mellan garantregeringarna enligt en plan, som så snart som möjligt kommer att meddelas den österrikiska regeringen. Beloppen skall årligen erläggas antingen i de valutor, som vederbörande garantstat utbetalat, eller i garantstatens egen valuta. De årligen av den österrikiska regeringen utbetalade beloppen skall motsvara den totalsiffra i österrikiska schilling, som framgår av den nyss återgivna uppställningen. Utländska valutor skall beräknas efter den växelkurs, som gällde för finansiella transaktioner den 1 december 1952. Den första utbetalningen skall äga rum den 1 januari 1954 och därefter följande utbetalningar skall ske med ett års tidsintervall.

Garantregeringarna förklarar sig anse de överenskomna betalningarna utgöra slutlig reglering av deras betalningsanspråk å den österrikiska regeringen för de belopp, som garantregeringarna utgivit eller kommer att utgiva för den period som börjat den 8 maj 1945. Till dess att de i överenskommelsen avsedda förpliktelserna till fullo uppfyllts av den österrikiska regeringen, inträder garantregeringarna i obligationsinnehavarnas rättigheter. Vidare förklarar garantregeringarna, att Österrike icke är skyldigt att gottgöra de belopp, som av dem utgivits på grund av garantiförbindelserna och som avser tiden mellan den 12 mars 1938 och den 8 maj 1945.

För belopp, som utbetalats av garantstaterna under nämnda tid, har den tyska förbundsrepubliken förklarat sig beredd att ikläda sig viss betalnings-skyldighet. Förbundsrepubliken har nämligen i samband med London-konferensen rörande de tyska förkrigsskulderna erbjudit sig att i ersättning till garantstaterna för utbetalningar under Anschluss-perioden erlægga ett totalbelopp av 3 600 000 pund sterling, varav Sverige skulle erhålla 4 013 pund årligen under femton år. Detta erbjudande har av garantstaternas representanter preliminärt godtagits, men avtalet är ännu inte ratificerat av förbundsrepubliken. Det väntas emellertid att så kommer att ske under hösten 1953.

Det bör observeras, att den österrikiska regleringsplanen endast avser bestämmelser om den gottgörelse Österrike förpliktar sig att erlægga till garantstaterna, men att planen icke innehåller några föreskrifter om beloppens fördelning mellan dessa stater. Därom skall garantstaterna senare fatta beslut. Vid Rom-konferensen utgick man emellertid ifrån att fördelningen skulle ske proportionellt i förhållande till garantstaternas utbetalningar på grund av garantiförbindelserna.

Överenskommelsen innebär icke, att garantstaterna för 1934 års lån befrias från sina skyldigheter gentemot obligationsinnehavarna. Om överenskommelsen träder i kraft kommer visserligen Österrike att erlægga ränta efter 4,5 % å de obligationer, som är utelöpande den 1 januari 1954, men då en del av dessa obligationer löper med högre ränta än 4,5 % och då Österrikes amortering enligt överenskommelsen börjar först år 1960 och lånet enligt låneavtalet förfaller år 1959, nödgas garantstaterna för tiden 1954—1959 infria sina förbindelser gentemot obligationsinnehavarna genom att bestrida viss räntekostnad och den amortering, som för denna tid skulle ha ankommit på Österrike.

Den totala kostnad Österrike skulle ersätta för tiden efter maj 1945 utgör 995 miljoner schilling. Österrike åtar sig enligt regleringsplanen att till garantstaterna erlægga 165 miljoner schilling och att amortera 1934 års lån med 575 miljoner schilling, vilket ger ett sammanlagt betalningsbelopp om 740 miljoner schilling eller 74,37 %. Emellertid reduceras ersättningsprocenten därigenom att en viss del av de österrikiska återbetalningarna under åren 1960—1980 komer att avsättas till gottgörelse åt obligationsinnehavare, vilkas obligationer blivit utlottade under tiden 1954—1959 men icke tillfullo betalats. Anledningen till att full betalning icke erlagts är att den tjeckoslovakiska regeringen icke uppfyllt sin garantiförbindelse. Den slutliga gottgörelsen till garantstaterna har därför uppskattats till 65 å 70 %.

Sveriges utbetalningar för tiden efter Anschluss-perioden, d. v. s. från den 8 maj 1945 till den 1 december 1952, utgör sammanlagt 1 718 313,91 kr. efter kurserna i november 1952. I verkligheten har emellertid utbetalats 1 772 737,24 kr. beroende på att vid utbetalningstillfällena tillämpats högre kurser än de, som gällde i november 1952. En gottgörelse efter 65 % å 1 718 313,91 kr. skulle utgöra 1 116 904,04 kr. För Sveriges verkliga utlägg under tiden den 1 december 1939—1 december 1952, sammanlagt 3 448 849,27

kr., skulle således beräknas inflyta från Förbundsrepubliken Tyskland 872 220 kr. och från Österrike 1 116 904 kr., d. v. s. sammanlagt 1 989 124 kr. motsvarande 57,7 % av Sveriges sammanlagda verkliga utbetalningar i egenskap av garantstat. Efter den 1 december 1952 har Sverige utbetalat 207 371,08 kr. och beräknas under tiden december 1953—december 1959 komma att utbetala ytterligare ca 1 300 000 kr. Tillhoppa skulle utbetalningarna belöpa sig till omkring 5 miljoner kronor, varav omkring 3 miljoner kronor skulle kunna återfås. Förlusten skulle komma att uppgå till omkring 2 miljoner kronor, varvid dock hänsyn icke tagits till ränteförlusten. De angivna siffrorna för vad Sverige skulle komma att erhålla i gottgörelse är approximativa, enär, såsom tidigare nämnts, fördelningen av beloppen mellan garantstaterna icke fastställts. Att fördelningen kommer att ske proportionellt torde man visserligen kunna utgå ifrån, men däremot är icke bekant hur principen kommer att närmare utformas.

Riksgäldskontoret har i yttrande beträffande de österrikiska förpliktelsen till gottgörelse till garantstaterna förklarat sig kunna med hänsyn till omständigheterna tillstyrka ett godtagande av regleringsplanen i denna del.

I övrigt innehåller konferensrapportens bilagor (II: 3—VI) förslag till reglering av Creditanstalts obligationslån av år 1936, fordringar tillkommande den s. k. Caisse Commune des Porteurs des Dettes Publiques Autrichienne et Hongroise, den österrikiska republikens fundinglån uttryckta i franska francs samt Järnvägsaktiebolaget Danube-Save-Adriatique's skuldförbindelser. Slutligen angives de principer, som skall reglera återupptagandet av lånetjänsten å provinsers och kommuners lån ävensom lånetjänsten å lån, som försetts med offentlig garanti. Vad det sistnämnda förslaget angår, hänvisas till den vid detta protokoll fogade avtalstexten (bilaga VI till konferensrapporten). Någon förteckning å lån, som anses falla under denna kategori, har veterligen icke ännu utfärdats.

Det svenska innehavet av skuldförbindelser, som beröres av bestämmelserna i bilagorna II: 3—VI, torde icke vara betydande, men omfattningen har ännu icke med säkerhet kunnat utrönas.

Svenska Bankföreningen har i avgivet yttrande lämnat överenskommelsen utan erinran i de delar, som angår de privata borgenärerna.

Departementschefen.

Föreliggande överenskommelse har till syfte att reglera Österrikes utländska offentliga förkrigs lån och att möjliggöra ett återupptagande av lånetjänsten å dessa lån. Den svenska staten har omedelbart intresse av de förpliktelser Österrike enligt överenskommelsen ikläder sig beträffande viss återbetalning av de belopp, som garantstaterna för Österrikes konverteringslån av 1934 utbetalat efter den 8 maj 1945. Överenskommelsen ger dock endast föreskrifter beträffande Österrikes förpliktelser i detta hänseende, medan beloppens fördelning mellan garantstaterna kommer att fastställas

genom gemensamt beslut av dessa stater. Man kan dock utgå från att fördelningen kommer att ske proportionellt i förhållande till varje stats utbetalningar på grund av garantiförpliktelserna. Med denna utgångspunkt torde enligt verkställda beräkningar Sverige för tiden från maj 1945 till 1959 erhålla mellan 65 å 70 % av de utbetalda beloppen. Ehuru full betalning sålunda icke kan erhållas och den tidsperiod, under vilken beloppen skall erläggas, är ganska avsevärd, får dock överenskommelsen i denna del med hänsyn till rådande förhållanden anses vara godtagbar. För utbetalningar, som ägt rum på grund av garantiförbindelserna under tiden mars 1938—maj 1945 har den västtyska förbundsrepubliken erbjudit viss återbetalning.

Överenskommelsen avser emellertid, såsom förut nämnts, en allmän reglering av Österrikes utländska offentliga skuldförbindelser från tiden före kriget. Det svenska innehavet av dylika värdepapper torde icke vara betydande, om man undantager dels det internationella lånet av 1930, varav en tranch är emitterad i Sverige och placerad hos några större banker, och dels viss del av 1934 års österrikiska konverteringslån som likaledes omhändertas av de större bankerna. Bankföreningen har icke funnit anledning till erinringar mot de regleringsförslag, som angår privata borgenärer. Det bör dock framhållas, att den svenska statens biträdande av överenskommelsen icke innebär, att de privata borgenärerna blir bundna. Det ankommer på dem att själva biträda regleringsförslag som för dem är av betydelse. Ifrågavarande överenskommelse säger icke, hur en sådan anslutning skall ske, men den torde kunna äga rum i varje form, som tydligt anger borgenärens godkännande, exempelvis genom mottagande av betalning för förfallna kuponger. Även om sålunda de privata borgenärerna icke är bundna av Sveriges deltagande i överenskommelsen, ligger det i sakens natur, att det säkerligen icke är någon utsikt för dem att erhålla gynnsammare betalningsvillkor än vad överenskommelsen medger.

Under åberopande av det sålunda anförda får jag föreslå, att ifrågavarande överenskommelse angående Österrikes utländska offentliga förkrigslån måtte föreläggas riksdagen och hemställer alltså,

att Kungl. Maj:t genom proposition måtte föreslå riksdagen att godkänna Sveriges anslutning till överenskommelsen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

L. Kellberg.

BILAGA

Rapport
de la Conférence.

1. — Sur l'invitation du Gouvernement italien une Conférence, destinée à étudier les mesures qui permettraient à l'Autriche de reprendre le service de sa dette extérieure, s'est tenue à Rome du 25 novembre au 6 décembre 1952.

2. — La Conférence a désigné comme Président l'Ambassadeur Cosmelli.

3. — Elle a examiné les conditions dans lesquelles pourrait être assurée la reprise par l'Autriche du service de sa dette extérieure propre et de la dette extérieure des collectivités publiques autrichiennes.

4. — Elle a abouti aux conclusions qui sont incorporées dans les annexes ci-jointes qui comprennent:

a) Des recommandations aux Gouvernements garants et au Gouvernement Autrichien sur la méthode suivant laquelle ce dernier pourrait assurer le remboursement des avances effectuées par les Etats garants des Emprunts 1933 et 1934.

b) Des projets d'accord entre les créanciers privés et le Gouvernement Autrichien pour chaque catégorie de dettes publiques extérieures Autrichiennes, faisant l'objet des annexes ci-jointes.

c) Un projet d'accord sur les principes relatifs à la reprise du transfert des dettes extérieures des Länder et des Municipalités, et des emprunts garantis par des Collectivités Publiques.

5. — La Conférence reconnaît que, dans les circonstances présentes, et compte tenu de la situation particulière de l'Autriche, le plan de règlement qui résulte du présent rapport et de ses annexes et qui implique des sacrifices sub-

Report
issued by the International Conference
on Austrian pre-war external
public Debts.

1. Following the invitation of the Italian Government, a Conference was held in Rome from the 25th November to 6th December, 1952, with the purpose of studying the measures that would enable the Austrian Government to resume the service of its external public debts.

2. Ambassador Cosmelli of Italy was elected President of the Conference.

3. The Conference examined the conditions in which Austria could resume the service of the external debts of the State and of Austrian public bodies.

4. The Conference reached certain conclusions set forth in the attached Annexes, which comprise:

(a) recommendations to the Guarantor Governments and to the Austrian Government on the procedure by which the latter should make good the payments effected by the Guarantor Governments in respect of the 1933 and 1934 loans;

(b) draft agreements between the Austrian Government and the private creditors for each category of Austrian external public debts covered in the attached Annexes;

(c) a draft agreement on the principles for the resumption of service on external debts of provinces and municipalities, and loans guaranteed by public bodies.

5. The Conference recognised that in the present circumstances, and taking account of Austria's special situation, the settlement plans set out in this Report and in the Annexes, which represent substantial concessions by the Guarant-

Översättning.

Rapport

avgiven av den internationella konferensen om österrikiska utländska offentliga förkrigslån.

1. På inbjudan av den italienska regeringen har en konferens hållits i Rom under tiden 25 november—6 december 1952 i syfte att utreda vilket tillvägagångssätt som skulle tillåta österrikiska regeringen att återupptaga lånetjänsten för dess utländska offentliga skulder.

2. Ambassadören Cosmelli, Italien, valdes till konferensens ordförande.

3. Konferensen har granskat de förutsättningar, under vilka österrikiska regeringen skulle kunna återupptaga lånetjänsten för dess samt österrikiska allmänna inrättningars offentliga utlandsskulder.

4. Konferensen har fattat vissa beslut, vilka framlagts i närslutna bilagor, nämligen rörande:

a) Rekommendationer till garantstaterna och till österrikiska regeringen rörande det sätt på vilket den senare skall ersätta de betalningar, som förskotterats av garantstaterna beträffande 1933 och 1934 års lån.

b) Utkast till överenskommelser mellan österrikiska regeringen och enskilda borgenärer rörande de kategorier österrikiska offentliga utlandsskulder, som behandlas i närslutna bilagor.

c) Utkast till överenskommelse rörande principerna för återupptagande av lånetjänsten för provinsernas och kommunernas utlandsskulder samt för lån med offentlig garanti.

5. Konferensen anser att med hänsyn till rådande förhållanden och Österrikes särskilda läge regleringsplanen sådan den anges i denna rapport och dess bilagor — vilka innebära väsentliga medgivanden av garantstaterna och de enskilda

stantiels de la part des Etats garants et des créanciers privés mais également un effort sérieux de la part du débiteur, constitue, selon son sentiment, une base équitable pour la reprise du service des dettes Autrichiennes. Elle recommande donc aux Gouvernements intéressés et aux créanciers privés de l'accepter.

6. — Elle suggère que cette acceptation par le Gouvernement Autrichien, par les Gouvernements garants et par les représentants des créanciers privés fasse l'objet d'une notification au Gouvernement Italien. Les accords entreront en vigueur à l'égard des Gouvernements garants et des créanciers acceptants dès que le Gouvernement Autrichien aura notifié son approbation au Gouvernement Italien.

7. — La Conférence a pris note d'une communication de la Délégation Autrichienne, relative à l'intention de son Gouvernement de promulguer une loi sur la validation des titres de la dette extérieure autrichienne. Elle n'a pas soulevé d'objection de principe à ce projet. Elle demande cependant que les mesures d'application de cette loi fassent, dans un esprit de coopération mutuelle, l'objet de discussions bilatérales entre le Gouvernement Autrichien et chaque Gouvernement intéressé, et/ou les représentants des créanciers privés.

8. — En cas de défauts ultérieurs de l'Autriche sur une ou plusieurs des dettes couvertes par le présent rapport, les créanciers intéressés à ces dettes recouvreraient les droits résultants de leurs créances originelles.

9. — La Conférence considère que les présentes annexes forment un tout. En conséquence le rejet par le Gouvernement Autrichien d'une ou de plusieurs des annexes jointes serait considéré comme un rejet de l'ensemble.

10. — Le présent rapport et ses annexes ont été approuvés à l'unanimité au cours d'une séance plénière de la Conférence tenue le 6 décembre 1952.

Rome, le 6 décembre 1952

tor Governments and the private creditors, but at the same time a considerable effort on the part of the debtor, constitute in the view of the Conference a reasonable basis for the resumption of service on Austrian loans. The Conference recommended the acceptance of this Report to the Governments concerned and to the private creditors.

6. The Conference suggested that the acceptance of this Report by the Austrian Government, the Guarantor Governments and the representatives of the creditors, should be signified by notification to the Italian Government. Once the Guarantor Governments and the private creditors had approved the Report, the agreements should become effective as soon as the Austrian Government had notified its acceptance to the Italian Government.

7. The Conference took note of a statement by the Austrian Delegation about the intention of its Government to pass a law on the validation of the bonds of the Austrian external public debts. No objection on matters of principle was raised in respect of this proposal. However, the Conference requested that the measures for the implementation of this law should be the subject of bilateral discussions, in a spirit of mutual cooperation, between the Austrian Government and each interested Government and or the representatives of the private creditors.

8. In the case of a subsequent default by Austria on one or more of the debts covered by the present Report, the interested creditors would recover their original contractual rights.

9. The Conference considered that the Annexes to this document formed parts of a whole. In consequence, the rejection by the Austrian Government of one or more of the attached Annexes should be considered as a rejection of all of them.

10. The present Report and Annexes were approved unanimously at a plenary session of the Conference held on 6th December, 1952.

Rome, 6th December, 1952.

borgenärerna men samtidigt förutsätta en betydande ansträngning från gäldenärens sida — utgör en skäligen grundval för återupptagandet av lånetjänsten för de österrikiska skulderna. Konferensen rekommenderar berörda regeringar och enskilda borgenärer att antaga denna rapport.

6. Konferensen föreslår, att antagandet av denna rapport från österrikiska regeringens, garantregeringarnas och borgenärsrepresentanternas sida skall tillkännagivas genom meddelande till italienska regeringen. Sedan garantregeringarna och de enskilda borgenärerna godkänt rapporten skola överenskommelserna träda i kraft så snart österrikiska regeringen givit italienska regeringen meddelande om sitt antagande av rapporten.

7. Konferensen har tagit kännedom om en förklaring av den österrikiska delegationen rörande dess regerings avsikt att utfärda en lag angående giltighetsförklaring av obligationerna till de österrikiska offentliga utlandsskulderna. Konferensen har icke rest någon principiell invändning mot detta förslag men begärt, att sättet för tillämpningen av denna lag skall göras till föremål för bilaterala överläggningar i en anda av ömsesidigt samarbete mellan österrikiska regeringen samt varje intresserad regering och/eller representanter för obligationsinnehavarna.

8. För den händelse Österrike skulle komma att underlåta att betala en eller flera av de skulder som avses med denna rapport skola berörda borgenärer återvinna sina ursprungliga avtalsenliga rättigheter.

9. Konferensen anser att bilagorna till detta dokument skola anses såsom en enhet och att österrikiska regeringens förkastande av en eller flera av närslutna bilagor följaktligen skall anses som förkastande av samtliga.

10. Denna rapport jämte bilagor har enhälligt antagits vid ett plenarsammanträde med konferensen den 6 december 1952.

Rom den 6 december 1952.

Annexe I.

Annex I.

Recommandations

sur le règlement des créances des gouvernements garants à l'encontre du gouvernement Autrichien.

1. — Sous condition d'un accord sur la procédure pour la validation des titres en circulations, le Gouvernement Autrichien paiera pour le service de l'emprunt garanti de conversion 1934-1959 du Gouvernement Autrichien, les montants fixés dans l'Annexe II.

2. — De 1960 à 1980 inclus, le Gouvernement Autrichien effectuera les paiements annuels en premier lieu aux agents payeurs de l'Emprunt, dans la mesure nécessaire pour servir (la fin de l'amortissement intervenant en 1980) les obligations encore dûes, appelées à l'amortissement entre 1954 et 1959 inclus, qui n'ont pas été entièrement amorties à la fin de 1959. Le solde sera versé à un agent payeur qui sera désigné en temps utile par les Gouvernements garants. Cet agent répartira ce montant entre les Gouvernements garants qui ont rempli leurs obligations au titre de l'emprunt autrichien international garanti 1933-1953 et l'emprunt garanti de conversion du Gouvernement Autrichien 1934-1959. La répartition sera faite selon un plan qui sera notifié en temps utile à cet agent payeur.

3. — Le Gouvernement Autrichien s'engage à payer et à transférer aux gouvernements qui ont exécuté entièrement leurs engagements, au titre des avances qui ont été effectuées par ces garants, en exécution de leurs obligations au titre des garanties des emprunts 1933-1953 et 1934-1959, les sommes suivantes:

Chaque année de à	Schillings autrichiens
1954-1963	5.000.000
1964-1968	7.000.000
1969-1978	8.000.000

Recommendations

for the settlement of the Guarantor Governments' claims against the Austrian Government.

1. Subject to an agreed procedure for the validation of outstanding bonds, the Austrian Government will pay towards the service of the Austrian Government Guaranteed Conversion Loan 1934/1959 the amounts agreed in Annex II.

2. From 1960 to 1980 inclusive the Austrian Government will make the annual payments in the first instance to the paying agents of the loan to an extent necessary to service (with final redemption by 1980) outstanding bonds, drawn in the period from 1954 to 1959 inclusive, which have not been fully redeemed by the end of 1959. The balance will be paid to an agent, to be designated in due course by the Guarantor Governments, which agent will divide this sum among the Guarantor Governments who have fulfilled their obligations in respect of the Austrian Government International Guaranteed Loan 1933/1953 and the Austrian Government Guaranteed Conversion Loan 1934/1959. The division will be in accordance with a schedule to be notified to the agent in due course.

3. The Austrian Government undertakes to pay and transfer to the Guarantor Governments, in respect of monies paid by those Guarantors, in fulfilment of their obligations under their guarantees of the Austrian Government International Guaranteed Loan 1933/1953 and the Austrian Government Guaranteed Conversion Loan 1934/1959, the following sums:

Each Year	Austrian Schillings
1954-1963	5 million
1964-1968	7 million
1969-1978	8 million

*Bilaga I.***Rekommendation****rörande reglering av garantregeringars fordringar på den österrikiska regeringen.**

1. Under förutsättning att överenskommelse träffas om sättet för giltighetsförklaring av oinlösta obligationer åtager sig österrikiska regeringen att erlægga de i Bilaga II överenskomna beloppen å österrikiska statens garanterade konverteringslån 1934—1959.

2. Från och med 1960 till och med 1980 skall österrikiska regeringen först och främst erlægga årliga betalningar till betalningsagenterna för lånet i den utsträckning, som är erforderlig för att (med slutlig inlösen 1980) inlösa oguldna obligationer, som utlottats från och med 1954 till och med 1959 men icke blivit tillfullo inlösta vid utgången av 1959. Återstoden skall erläggas till en av garantregeringarna i vederbörlig ordning utsedd betalningsagent, vilken skall fördela beloppet mellan de garantregeringar som ha fullgjort sina förpliktelser beträffande österrikiska regeringens internationella garanterade lån 1933/1953 och österrikiska regeringens garanterade konverteringslån 1934—1959. Fördelningen skall ske i enlighet med en plan, som kommer att i behörig tid delgivas betalningsagenten.

3. Den österrikiska regeringen åtager sig att till de garantregeringar, som till fullo uppfyllt sina förpliktelser, betala och transferera nedannämnda belopp i anledning av de betalningar, som gjorts av dessa garanter till fullföljande av deras förpliktelser enligt garantierna för österrikiska regeringens internationella garanterade lån 1933—1953 och österrikiska regeringens garanterade konverteringslån 1934—1959:

Vart och ett av åren	Österrikiska schilling
1954—1963	5 miljoner
1964—1968	7 miljoner
1969—1978	8 miljoner

4. — Les montants ci-dessus seront répartis entre les Gouvernements garants selon un plan qui sera communiqué au Gouvernement Autrichien à la date la plus proche possible.

5. — Les montants payables seront versés soit dans les devises effectivement versées par les garants, soit dans la devise nationale du pays qui reçoit les paiements. En tout cas, le montant total payable chaque année par le Gouvernement Autrichien sera équivalent sur la base des taux de change en vigueur le 1er décembre 1952 pour les transactions financières, à la somme en Schillings qui résulte du tableau ci-dessus.

6. — Le premier paiement sera effectué le 1er janvier 1954 et les paiements ultérieurs s'effectueront à des intervalles d'une année.

7. — Les Gouvernements garants, en acceptant les paiements qui leur sont destinés — et qui sont visés dans les paragraphes 1 à 6 ci-dessus — comme un règlement final de leur créance à l'encontre du Gouvernement Autrichien pour les paiements qu'ils ont effectués ou qu'ils effectueront pour la période commençant le 8 mai 1945 — en exécution de leurs obligations de garants au titre de l'emprunt international 1933—1953 du Gouvernement Autrichien et de l'Emprunt de Conversion 1934—1959 du Gouvernement Autrichien — sont subrogés dans les droits des porteurs de ces titres jusqu'à ce que les obligations du Gouvernement Autrichien, visées dans les paragraphes 1 à 6 ci-dessus aient été entièrement exécutées.

8. — Les Gouvernements garants considèrent que l'Autriche n'est tenue à faire face à aucune obligation relative à des sommes payées par eux au titre de leur garantie pour des montants échus entre le 12 mars 1938 et le 8 mai 1945.

Rome, le 6 décembre 1952

4. The above sums will be divided between the Guarantor Governments in accordance with a schedule to be communicated to the Austrian Government at an early date.

5. The amounts payable will be either in the original currencies paid by the Guarantors or in the national currency of the country receiving the payment. In either case the total amount payable by the Austrian Government in any year will be equivalent to the relevant amount shown in the above schedule, when converted into schillings at the rates of exchange for financial transactions on 1st December, 1952.

6. The first payment will take place on 1st January, 1954, and subsequent payments will be at yearly intervals thereafter.

7. The Guarantor Governments, in accepting the payments accruing to them, as described in paragraphs 1 to 6 above, as a final settlement of their claims against the Austrian Government for the payments made and to be made by the Guarantors for the period since 8th May, 1945, in fulfilment of their guarantee obligations in respect of the Austrian Government International Guaranteed Loan 1933/1953 and the Austrian Government Guaranteed Conversion Loan 1934/1959, assume the rights of the bondholders of these two Loans, until the undertakings by the Austrian Government, in paragraphs 1 to 6 above, are finally discharged.

8. The Guarantor Governments consider that the Austrian Government is not liable for amounts paid by them under their guarantees for the period from 12th March, 1938, to 8th May, 1945.

Rome, 6th December, 1952.

4. Ovannämnda belopp skola fördelas mellan garantregeringarna i enlighet med en plan, som snarast kommer att delgivas österrikiska regeringen.

5. Betalning skall ske antingen i de valutor, som betalades av garanterna, eller i det lands valuta som mottager betalning. I båda fallen skall det totala årliga belopp, som erlægges av österrikiska regeringen, motsvara de i ovanstående uppställning angivna beloppen, varvid omvandling till schilling skall ske enligt den växelkurs, som den 1 december 1952 gällde för finansiella transaktioner.

6. Den första betalningen skall äga rum den 1 januari 1954 och följande betalningar med ett års mellanrum.

7. Garantregeringarna, som erkänna de betalningar, som tillkomma dem enligt moment 1—6 ovan, såsom slutlig reglering av deras fordringar på österrikiska regeringen i anledning av de betalningar, som gjorts och som komma att göras av garanterna för tiden efter den 8 maj 1945 till fullföljande av deras garantiförpliktelser beträffande österrikiska regeringens internationella garanterade lån 1933—1953 och österrikiska regeringens garanterade konverteringslån 1934—1959, inträda i de rättigheter, som tillkomma dessa båda låns obligationsinnehavare, till dess österrikiska regeringens åtaganden enligt moment 1—6 ovan slutligt fullgjorts.

8. Garantregeringarna anse österrikiska regeringen icke vara ansvarig för belopp som under tiden 12 mars 1938—8 maj 1945 erlagts av dem enligt deras garantier.

Rom den 6 december 1952.

Annexe II.

Annex II.

Accord

**entre le gouvernement Autrichien
et les représentants des
porteurs.**

Sous condition d'un accord sur la procédure pour la validation des titres en circulation, le Gouvernement Autrichien se propose d'offrir aux porteurs des titres le paiement et le transfert, en monnaies appropriées, des sommes ci-après:

1. — Emprunt international du Gouvernement Autrichien à 7 %-1930.

a) Les paiements commenceront le 1er janvier 1954, sur la base d'un taux d'intérêt annuel de 4 1/2 %.

b) A partir de l'échéance du premier coupon de 1959, il sera ajouté aux intérêts ci-dessus un fonds d'amortissement suffisant pour assurer le rachat de l'Emprunt au plus tard en 1980, ce qui constituera une annuité cumulative de 7.254565 %.

c) L'échéance de l'Emprunt sera reportée à l'année 1980.

d) Les arriérés d'intérêts qui n'ont pas encore été versés seront calculés à nouveau sur la base d'un intérêt simple de 4 1/2 %.

Les coupons semestriels qui n'ont pas encore été payés et dont l'échéance tombe entre le 1er juillet 1945 et le 1er juillet 1953 seront honorés, sans intérêts, chaque année aux échéances des coupons semestriels, et ceci du 1er janvier 1954 au 1er janvier 1962, inclus.

Pour les paiements ci-dessus, chaque coupon semestriel à 3 1/2 % sera calculé comme un coupon à 2 1/4 %.

Agreement

**between the Austrian Government
and the representatives of the
bondholders.**

Subject to an agreed procedure for the validation of outstanding bonds, the Austrian Government undertakes to offer to the bondholders to pay and transfer in the appropriate currencies the following amounts:

1. Austrian Government 7 % International Loan 1930:

(a) commencing with a payment on the 1st January 1954, interest at the rate of 4 1/2 per cent per annum;

(b) as from the first coupon date in 1959 a sinking fund sufficient to redeem the Loan by 1980 shall be added to the above interest payments and constitute with them a cumulative annuity of 7.254565 per cent;

(c) the maturity of the Loan shall be extended to 1980.

(d) arrears of interest outstanding shall be re-calculated at 4 1/2 per cent simple interest.

Unpaid half-yearly coupons falling due in the period from 1st July 1945 to 1st July 1953 will be satisfied by payment, without interest, on the half-yearly coupon dates each year from 1st January 1954 to 1st January 1962, inclusive of one half-yearly coupon.

For the purpose of these payments, each 3 1/2 per cent half-yearly coupon will be taken as a coupon for 2 1/4 per cent.

*Bilaga II.***Överenskommelse****mellan österrikiska regeringen och
representanterna för obligations-
innehavarna.**

Under förutsättning att överenskommelse träffas om sättet för giltighetsförklaring av oinlösta obligationer åtager sig österrikiska regeringen att erbjuda obligationsinnehavarna betalning och transferering i vederbörande valutor av följande belopp:

1. Österrikiska regeringens 7 % internationella lån 1930.

a) Med en första betalning den 1 januari 1954 ränta efter en årlig räntefot av $4\frac{1}{2}$ procent.

b) Från första kupongdagen 1959 skall en amortering tillräcklig för att inlösa lånet senast år 1980 läggas till nämnda räntebetalningar och tillsammans med dem bilda en kumulativ annuitet å 7,254565 procent.

c) Förfallotiden för lånet skall förlängas till 1980.

d) Förfallna men oguldna räntebelopp skola omräknas efter $4\frac{1}{2}$ procent enkel ränta.

Ännu icke inlösta halvårskuponger, som förfallit under tiden 1 juli 1945—1 juli 1953, skola betalas utan ränta på förfallodagarna för de halvårskuponger, som förfalla varje år från och med den 1 januari 1954 till och med den 1 januari 1962, jämte en ytterligare halvårskupong.

För detta ändamål skall varje $3\frac{1}{2}$ procent halvårskupong anses såsom en kupong om $2\frac{1}{4}$ procent.

2. — *Emprunt de conversion garanti du Gouvernement Autrichien 1934—1959.*

Sans préjuger des revendications des porteurs de titres vis-à-vis des Etats Garants en vue d'obtenir le service contractuel

a) le Gouvernement Autrichien paiera à titre de service pour cet emprunt, à dater du 1er juin 1954, un intérêt annuel de 4 1/2 % sur les obligations en circulation au 1er janvier 1954, y compris les obligations estampillées entre mai 1945 et décembre 1953 comme étant remboursées partiellement.

b) A partir de 1959, il sera ajouté aux paiements ci-dessus un fonds d'amortissement suffisant pour assurer le rachat de l'Emprunt au plus tard en 1980, ce qui constituera une annuité cumulative de 7.254565 %.

c) Ces paiements continueront jusqu'en 1980.

d) Pour les arriérés d'intérêts qui n'ont pas été payés par un Garant durant la période entre mai 1945 à décembre 1953, le Gouvernement Autrichien effectuera des paiements aux échéances des coupons semestriels entre le 1er juin 1954 et 1961, le montant de ces arriérés étant calculé à nouveau sur la base d'un taux annuel de 3 %.

e) Le Gouvernement Autrichien estime que les titres sortis au tirage entre le 1er juin 1940 et le 1er juin 1944 appartiennent au groupe de titres dont l'échéance tombe entre le 12 mars 1938 et le 8 mai 1945 et qu'il constitue une obligation du Gouvernement Allemand. Toutefois, étant donné que le Gouvernement Allemand n'a pas assumé cette responsabilité, et afin de ne pas pénaliser les porteurs de ces titres, le Gouvernement Autrichien accepte de prendre les dispositions suivantes au sujet de ces obligations:

Le capital arriéré (à savoir 24 1/2 %) sera amorti à partir de 1959 durant une période de 10 ans. L'amortissement s'effectuera tous les deux ans. Ainsi, en juin 1959, les obligations tirées en 1940 seront complètement amorties. Les obli-

2. *Austrian Government Guaranteed Conversion Loan 1934/1959.*

Without prejudice to the claims of the bondholders against the Guarantors for full contractual service:

(a) the Austrian Government will pay towards the service of this Loan commencing on the 1st June 1954 interest at 4 1/2 per cent per annum on bonds outstanding on 1st January 1954 including bonds stamped in the period from May 1945 to December 1953 as partially repaid.

(b) as from 1959 a sinking fund sufficient to redeem the Loan by 1980 shall be added to the above payments and constitute with them a cumulative annuity of 7.254565 per cent;

(c) these payments will continue until 1980.

(d) in respect of arrears of interest not paid by a Guarantor for the period from May 1945 to December 1953, the Austrian Government will make payment on the half-yearly coupon dates from 1st June 1954 to 1961, the amount of such arrears being re-calculated at the rate of 3 per cent per annum;

(e) the Austrian Government considers that as bonds drawn payable 1st June 1940 to 1st June 1944 fell due within the period 12th March 1938 to 8th May 1945, liability for payment thereof fell on the German Government. In view of the fact, however, that the German Government has not accepted this liability and in order to prevent hardship to holders of the bonds concerned, the Austrian Government agrees to make the following provision in respect of these bonds:

The capital outstanding (i. e. 24 1/2 per cent) will be redeemed from 1959 onwards within a period of ten years. Redemption will operate in alternate years. Thus in June 1959, bonds drawn in 1940 will be called for redemption at

2. *Österrikiska regeringens garanterade konverteringslån 1934/1959.*

Utan förfång för obligationsinnehavarnas anspråk gentemot garanterna på fulla kontraktsevenliga rättigheter

a) skall österrikiska regeringen beträffande detta lån erlægga med början den 1 juni 1954 årlig ränta efter $4\frac{1}{2}$ procent å obligationer, som utestå oinlösta den 1 januari 1954, däri inbegripet obligationer som under tiden maj 1945—december 1953 stämplats såsom delvis betalda.

b) skall från och med 1959 en amortering tillräcklig för att inlösa lånet till 1980 läggas till nämnda betalningar och tillsammans med dem bilda en kumulativ annuitet å 7,254565 procent.

c) skola dessa betalningar fortsätta till 1980.

d) skall österrikiska regeringen beträffande förfallna räntor, vilka av garant icke erlagts för tiden maj 1945—december 1953, erlægga betalning å förfallodagarna för halvårskuponger från 1 juni 1954 till 1961, varvid ifrågavarande förfallna räntebelopp skola omräknas efter en räntesats av 3 procent per år.

e) Enär obligationer, som utlottats för betalning under tiden 1 juni 1940—1 juni 1944, falla inom perioden 12 mars 1938—8 maj 1945 anser österrikiska regeringen, att betalningsskyldigheten för dessa åvilar tyska regeringen. Med hänsyn till att tyska regeringen emellertid icke erkänt denna skyldighet och i avsikt att förhindra förluster för innehavare av ifrågavarande obligationer samtycker österrikiska regeringen till att vidtaga följande åtgärder beträffande dessa obligationer:

Det utestående kapitalet (d. v. s. $24\frac{1}{2}$ procent) skall återbetalas inom en period av tio år från och med 1959. Betalning skall ske vartannat år. I juni 1959 skola sålunda obligationer, som utlottats under 1940, inlösas till deras fulla återstå-

gations tirées en 1941 seront amorties en 1961, etc.

La quote-part d'intérêt due pour le capital arriéré de ces titres, à partir de 1949, calculée à nouveau sur la base de 3 % par an, sera versée durant la même période, à partir de juin 1959, pour le coupon échu en juin 1949. Les coupons suivants seront payables tous les six mois à partir de cette date.

3. — *Obligations »Creditanstalt» du Gouvernement Autrichien — 1936.*

Le Gouvernement Autrichien reprendra les paiements des coupons semestriels en circulation de cet Emprunt, le 1er mars 1954 et l'échéance de l'Emprunt sera reporté, en conséquence, au 1er septembre 1964.

4. — Tous les frais afférents à l'exécution des opérations ci-dessus seront à la charge du Gouvernement Autrichien.

5. — Les Organismes représentant les porteurs intéressés recommanderont les termes du présent accord, contenus dans les quatre paragraphes ci-dessus, à l'approbation desdits porteurs.

Rome, le 4 décembre 1952.

their full outstanding value. In 1961 those in 1941 will be redeemed, and so on.

Interest quota due on the capital outstanding of these bonds from 1949 inclusive, re-calculated at the rate of 3 per cent per annum will be paid over the same period, commencing June 1959, when the coupon due June 1949 will become payable. Subsequent coupons will become payable half-yearly thereafter.

3. *Austrian Government Austrian Creditanstalt Bonds 1936.*

The Austrian Government will resume payment of the outstanding half-yearly coupons on this Loan on the 1st March 1954 and the maturity of the Loan will be extended to 1st September 1964 accordingly.

4. All the expenses incidental to carrying out the above transactions shall be borne by the Austrian Government.

5. The Bondholders' Councils concerned will recommend the terms set out in the above four paragraphs for the acceptance of their bondholders.

Rome, 4th December, 1952.

ende värde. Under 1961 skola under 1941 utlottade obligationer inlösas o. s. v.

Förfallen räntedel å kapitalbelopp av dessa obligationer, som utestår fr. o. m. år 1949, skall, omräknad efter en räntesats av 3 procent per år, betalas under samma tidsperiod med början i juni 1959 då betalning skall erläggas för den i juni 1949 förfallna kupongen. Betalning för följande kuponger skall där- efter erläggas halvårsvis.

*3. Österrikiska regeringens »Creditanstalt»
obligationer 1936.*

Österrikiska regeringen skall återupp- taga betalningen av resterande halvårs- kuponger å detta lån den 1 mars 1954 och förfallotiden för lånet skall följakt- ligen förlängas till den 1 september 1964.

4. Alla uppkommande utgifter för ge- nomförande av ovannämnda åtgärder skola bestridas av österrikiska rege- ringen.

5. Vederbörande obligationsinnehava- res råd skola föreslå sina obligations- innehavare att antaga de villkor, som fastställts i ovanstående fyra moment.

Rom den 4 december 1952.

*Annexe VI.**Annex VI.***Accord**

sur les principes relatifs à la reprise du transfert des dettes extérieures des lander, et des municipalités et des emprunts garantis par des collectivités publiques.

Le service régulier sera recommencé à la même date que le service des dettes de l'Etat.

Les débiteurs seront invités par le Gouvernement Autrichien à se mettre sans délai en rapport avec les créanciers respectifs, en vue d'arriver à des règlements bilatéraux.

Le Gouvernement Autrichien donnera son consentement à des règlements équitables, sous-condition que:

1) les paiements effectués à la Konversionskasse soient reconnus par les créanciers;

2) les arriérés de 1945 à 1953 soient réglés, avec une réduction équitable;

3) le service courant soit repris avec des intérêts redépursant pas $5\frac{1}{4}$ % et avec un plan d'amortissement raisonnable;

4) les emprunts avec clause Or soient servis sur la base de
1 U.S.A. dollar or équivalent à 1 U.S.A. dollar courant

1 Fr. Suisse or équivalent à 1 Fr. Suisse courant

étant entendu que lorsqu'un emprunt à déjà fait l'objet d'une réduction de capital, ce fait sera pris en considération lors de l'application de ces dispositions.

Rome, le 6 décembre 1952.

Agreement

on the Principles for the Resumption of service on External Debts of provinces and municipalities, and loans guaranteed by Public Bodies.

The regular service will be resumed on the same date as the service of governmental loans.

The Austrian Government will ask debtors to contact their respective creditors without delay in order to reach bilateral agreements.

The Austrian Government will give its consent to equitable settlements provided that:

(1) payments made to the Konversionskasse are recognized by the creditors;

(2) arrears from 1945 to 1953 are settled on the basis of an equitable reduction;

(3) current service is resumed at a rate of interest not exceeding $5\frac{1}{4}$ per cent, and with a reasonable amortisation plan;

(4) loans with a gold clause are serviced on the basis that:

1 United States gold dollar is equivalent to 1 current dollar, and

1 Swiss gold franc is equivalent to 1 Swiss franc;

it being understood that, when a loan has already been the subject of a reduction of capital, this fact will be taken into consideration when these provisions are applied.

Rome, 6th December 1952.

Bilaga VI.

Överenskommelse

rörande principerna för återupptagandet av lånetjänsten för provinsernas och kommunernas utlandsskulder samt för lån med offentlig garanti.

Den reguljära lånetjänsten skall återupptagas samtidigt med lånetjänsten för statliga skulder.

Den österrikiska regeringen skall uppmana gäldenärerna att utan dröjsmål sätta sig i förbindelse med respektive borgenärer i syfte att träffa bilaterala uppgörelser.

Den österrikiska regeringen skall giva sitt samtycke till skäligen uppgörelser på villkor att:

1) betalningar gjorda till Konversionskasse godkännas av borgenärerna;

2) oguldna belopp för åren 1945—1953 regleras med iakttagande av en skälig reduktion;

3) den löpande lånetjänsten återupptages med en räntesats icke överstigande $5\frac{1}{4}$ procent och med en rimlig amorteringsplan;

4) vid betalning av lån med guld-klausul en amerikansk gulddollar skall motsvara en amerikansk dollar och en guldschweizerfranc en schweizerfranc; varvid det underförstås att i de fall där ett lån undergått kapitalminskning denna omständighet skall tagas i betraktande vid tillämpningen av dessa bestämmelser.

Rom den 6 december 1952.